

Đề bài:

**Đóng vai
nhân vật
Sọ Dừa
kể lại truyện
Sọ Dừa.**

Bài làm

Sọ Dừa là tên thật mà mẹ đã đặt cho ta hồi còn nhỏ. Có lẽ bởi ta có một hình thể không bình thường như những người khác, nên cái tên cũng khác lạ chẳng giống ai.

Nhưng ta cũng chẳng buồn phiền vì mẹ rất yêu thương ta. Một hôm, đang đi ta đang trông đàn bò cho nhà phú ông, có anh chàng cũng đi chăn bò lân la trò chuyện và tò mò hỏi rằng: Sọ Dừa ơi, sao cậu lại có cái tên kỳ lạ vậy, sao thân hình cậu lại tròn như thế kia?

Ta liền đáp: Có lẽ vì thân hình tớ tròn như trái dừa nên mẹ đã đặt tên cho tớ như vậy chứ sao. Người bạn tò mò nhìn tôi một cách rất kì lạ, rồi một lúc sau, không hiểu sao cậu ta bỏ đi sau đó chẳng bao giờ gặp lại nữa. Bây giờ, ta cũng cảm thấy buồn vì nó lẽ chẳng ai muốn chơi cùng ta. Ngày ngày, ta vẫn chỉ có đàn bò làm bạn cùng cây sáo thổi véo von. Đàn bò con nào con đấy ăn bụng cứ no căng. Thấy ta làm được việc, Phú Ông cũng mừng lắm và người vui nhất có lẽ là mẹ, mẹ cảm thấy sung sướng vì đứa con của mẹ giờ đây đã giúp mẹ làm được rất nhiều việc.

Ngày mùa, nhà phú ông bận lắm, tôi tớ ra đồng làm việc nên ba cô con gái phải thay nhau đưa cơm cho ta. Hai cô chị xem ra kiêu kì, ác nghiệt thấy ta xấu xí nên thường trêu chọc, khinh thường. Chỉ có cô út là có vẻ hiền lành, tính lại hay thương người nên đối đãi với ta rất tử tế, có thứ gì ngon, cô thường giấu đem đến cho ta. Tình cảm giữa cô với ta càng ngày càng sâu nặng khiến ta càng ngày càng cảm động.

Ta quyết định lấy nàng làm vợ. Cuối mùa ta giục mẹ đến nhà phú ông. Lúc đó mẹ vô cùng sừng sốt, nhưng thấy ta năn nỉ và quyết tâm nên cũng chiều lòng.

Khi đến nhà phú ông, ông ta cười mỉa mai và nói với mẹ ta: “Ừ được! Muốn hỏi con gái ta, hãy về sắm đủ một chĩnh vàng cốm, mười tấm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm đem sang đây”.

Mẹ ta lo lắng và khuyên nhủ ta quên chuyện cưới vợ đi, nhưng ta nói với mẹ con sẽ lo đủ những thứ phú ông yêu cầu. Ta thầm nghĩ ta không phải người phạm trần nên những thứ mà phú ông yêu cầu làm đồ sính lễ thì có gì khó.

Rồi mẹ ta vô cùng ngạc nhiên, vì đúng hẹn trong nhà ta có bao nhiêu sính lễ, lại có cả chục gia nhân ở dưới nhà chạy lên khiêng lễ vật sang nhà phú ông. Phú ông hoa cả mắt, lão lúng túng nói với mẹ ta: Để ta hỏi con gái ta, xem có đứa nào ưng lấy thằng Sọ Dừa không.

Lão gọi ba cô con gái ra, hỏi lần lượt từng người một. Hai cô chị bĩu môi chê bai. Còn cô út e lệ, cúi mặt tỏ ý bằng lòng. Phú ông đành phải nhận lễ và gả cô gái út cho ta.

Ngày cưới, trong nhà ta bày cỗ thật linh đình, gia nhân chạy ra chạy vào tấp nập khiến xóm làng vô cùng ngạc nhiên. Để cho người vợ hiền của ta không tủi hổ với thân hình kì dị của ta nên ta đã lột bỏ cái vỏ bọc, trở thành một chàng trai khôi ngô tuấn tú cùng vợ ta từ phòng cô dâu đi ra. Thấy vậy mọi người đều sững sốt, mừng rỡ. Còn hai cô chị cứ trở mắt nhìn theo.

Cô út là người vợ hiền thảo nên mẹ ta mừng lắm. Cuộc sống của hai vợ chồng ta rất hạnh phúc. Ngày ngày nàng kéo tơ dệt lụa còn ta thì chăm chú đèn sách chờ khoa thi.

Năm ấy ta đã đỗ trạng nguyên. Chẳng bao lâu, có chiếu nhà vua sai ta đi sứ. Để đề phòng bất trắc nên khi chia tay ta đưa cho vợ một hòn đá lửa, một con dao, hai quả trứng gà và dặn luôn phải giữ trong người, phòng khi dùng đến.

Khi ta dẹp loạn xong trở về, chiếc thuyền ta cắm cờ đuôi theo lướt qua đảo. Thì bỗng nhiên nghe tiếng gà trống gáy. Ta liền sai quân ghé thuyền vào xem sao. Thuyền vừa cập bên ta vô cùng sững sốt khi thấy vợ ta thân hình gầy gò, nước da trắng hồng xưa kia đen xạm lại, ta chỉ nhận ra đôi mắt của nàng. Khi thấy ta nàng ôm chầm lấy ta rồi khóc nức nở. Trên đường về, nàng kể lại toàn bộ sự việc về hai cô chị đã hại nàng. Về nhà, ta giấu nàng trong buồng rồi mở tiệc ăn mừng để mời bà con đến chia vui. Hai cô chị không hay biết gì, khắp khởi mừng thầm thấy ta hai cô tranh nhau kể chuyện rằng vợ ta xấu hổ, rũi ro rồi khóc nức nở ra điều thương tiếc. Ta không hề nói gì. Tiệc xong ta gọi vợ ta ra. Hai người chị xấu hổ quá, lèn xa về lúc nào không ai hay biết và bỏ đi biệt xứ. Từ đó hai vợ chồng ta sống với nhau thật hạnh phúc vô cùng.